

København, den 17 MAJ 2013

MODTAGET
LEDELSESSEKRETARIATET

Dato 17/5-2013 Kl.

Kære folketingsformand

Tak for dit brev af 13. maj 2013 om regler og praksis for ministrenes besvarelse af spørgsmål i Folketingets spørgetid.

Din henvendelse skal ses på baggrund af et brev fra justitsministeren af 6. maj 2013 til dig om besvarelsen af S 1815 stillet af Simon Emil Ammitzbøl (LA) samt enslydende § 20-spørgsmål til en lang række andre ministre i spørgetiden den 8. maj 2013.

Det enslydende spørgsmål har følgende ordlyd: "Vil ministeren nævne konkrete eksempler på, at den gældende lov om offentlighed i forvaltningen ikke i tilstrækkelig grad har givet ministeren "et fortroligt rum" at arbejde i som minister?"

Du anfører i brevet bl.a., at flere af udvalgets medlemmer har udtrykt "forundring over justitsministerens synspunkt om, at det alene bør være ham som ressortansvarlig minister for forslaget til en ny offentlighedslov (lovforslag nr. L 144), som besvarer de enslydende spørgsmål". Det blev i denne forbindelse påpeget, at det stillede spørgsmål vedrører "de enkelte ministres arbejde".

Du anfører også, at justitsministerens brev gav adskillige medlemmer anledning til alvorlig bekymring for "fremtidsperspektiverne i justitsministerens synspunkter", herunder til en bekymring for, "om ministrene fremover vil benytte muligheden for at afvise at besvare spørgsmål i spørgetiden til at undgå at besvare spørgsmål fra Folketingets medlemmer alene på grund af, at de pågældende spørgsmål politisk er mindre opportune for ministeren".

Du anmoder mig på denne baggrund om mine bemærkninger til regeringens håndtering af de ovenfor nævnte stillede § 20-spørgsmål og til det af justitsministeren i

brevet af 6. maj 2013 anførte. Du beder mig også om mine mere generelle overvejelser om, i hvilke tilfælde en minister bør kunne undlade at give møde i Folketingets spørgetid og besvare stillede spørgsmål.

Jeg skal i denne anledning bemærke følgende vedrørende håndteringen af sagen og justitsministerens brev af 6. maj 2013.

Det er min opfattelse, at regeringen har besvaret de af Folketinget stillede spørgsmål i denne sag.

Justitsministeren besvarede således den 2. maj 2013 et skriftligt spørgsmål nr. 52 vedrørende L 144 (forslag til lov om offentlighed i forvaltningen) fra Retsudvalget stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL) med følgende ordlyd: Vil ministeren nævne konkrete eksempler på, at den gældende lov om offentlighed i forvaltningen ikke i tilstrækkelig grad har givet ministeren "et fortroligt rum" at arbejde i som minister, jf. artiklen "Hvad er det, vi ikke må få at vide?" www.jyllands-posten.dk den 7. april 2013."

Der er tale om en særdeles omfattende og grundig besvarelse af det nævnte spørgsmål. Besvarelsen indeholder således en udførlig gennemgang af baggrunden for forslaget til § 24 (den såkaldte ministerbetjeningsbestemmelse), og det anføres bl.a., at det handler om principper og ikke om konkrete eksempler.

Et stort antal andre ministre har besvaret enslydende spørgsmål, der er stillet af Retsudvalget til L 144 (spørgsmål nr. 47-69). Dette er – da justitsministeren er ansvarlig ressortminister, jf. nedenfor – sket ved en henvisning til justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 52.

Justitsministeren har herefter i spørgetiden den 8. maj 2013 besvaret det ovenfor omtalte S 1815, der – som det fremgår – er identisk med det ovenfor omtalte spørgsmål fra Retsudvalget vedrørende L 144. Der var til spørgetiden stillet et enslydende § 20-spørgsmål til 15 andre ministre. Regeringen fandt ikke grundlag for, at 15 ministre skulle møde op i Salen og på ny besvare disse spørgsmål, hvor svarene i sagens natur ville være de samme.

Spørgsmålene i denne sag (spørgsmål nr. 52 fra Retsudvalget og S 1815) er i overensstemmelse med de gældende regler indholdsmæssigt besvaret af justitsministeren som ansvarlig ressortminister for forslaget til ny offentlighedslov.

Det fremgår således af Forretningsordenen for Folketinget, at spørgsmål besvares af den ansvarlige ressortminister, jf. bl.a. § 20, stk. 1, hvorefter et spørgsmål skal rettes til "vedkommende minister".

I forlængelse heraf skal det bemærkes, at de omhandlede (enslydende) § 20-spørgsmål, uanset at de ikke indeholder en henvisning til det fremsatte forslag til en ny offentlighedslov, i realiteten angår dette lovforslags § 24 (den såkaldte ministerbetjeningsbestemmelse), der har til formål bl.a. at sikre en beskyttelse af den interne og politiske beslutningsproces. Den nævnte sammenhæng med forslaget til en ny offentlighedslov kommer også til udtryk ved de ovenfor nævnte identiske Retsudvalgsspørgsmål vedrørende netop forslaget til en ny offentlighedslov (L 144).

Jeg er således ikke enig, når medlemmer af Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, jf. ovenfor, har udtalt, at de omtalte § 20-spørgsmål vedrører "de enkelte ministres arbejde".

I tilknytning hertil skal det i øvrigt bemærkes, at de omhandlede § 20-spørgsmål ikke falder inden for rammerne af § 20-spørgsmålsinstituttet, jf. Håndbog i Folketingsarbejdet p. 107, hvor følgende anføres: "Hvis et medlem ønsker at stille spørgsmål om et lov- eller beslutningsforslag, der er under behandling i et udvalg, bliver medlemmet henvist til at stille spørgsmålet gennem det pågældende udvalg, eventuelt via en partifælle. På den måde bliver oplysninger om Folketingets behandling af det pågældende lov- eller beslutningsforslag samlet ét sted".

Tilsvarende anføres i Betænkning og indstilling om ændring af forretningsordenen for Folketinget (afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 16. maj 2007): "der må ikke stilles spørgsmål om lov- og beslutningsforslag, der behandles i udvalgene, som § 20-spørgsmål".

Jeg kan også klart afvise den anførte bekymring for, at regeringens ministre for fremtiden vil afvise at besvare spørgsmål, der er politisk mindre opportune for ministrene. Som det fremgår ovenfor, finder jeg, at denne sag er håndteret korrekt og i overensstemmelse med de gældende regler. Ministrene vil selvsagt også fremover besvare spørgsmål i overensstemmelse med de gældende regler.

Set fra regeringens synspunkt er der i denne sag snarere tale om, at nogle partier og medlemmer af Folketinget ikke er enige i det svar, som justitsministeren har givet i

sagen, og i det forslag til ny offentlighedslov, som regeringen har fremlagt på baggrund af en bred politisk aftale. Det er naturligvis helt legitimt at være uenig heri. Det vedrører imidlertid ikke regeringens vilje til at besvare spørgsmål i Folketinget efter reglerne.

På baggrund af ovenstående finder jeg samlet, at justitsministerens håndtering af denne sag, som den kommer til udtryk i brevet af 6. maj 2013, er korrekt og ikke giver anledning til bemærkninger.

Jeg har følgende bemærkninger til det rejste generelle spørgsmål om ministres besvarelse af spørgsmål i spørgetiden:

De generelle rammer for ministres besvarelse af spørgsmål i spørgetiden fremgår bl.a. af:

- Reglerne i Forretningsordenen for Folketinget.
- Betænkning og indstilling om ændring af forretningsordenen for Folketinget (afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 16. maj 2007).
- Håndbog i Folketingsarbejdet (oktober 2011 3. udgave) pp.106-119.
- Notat af 14. december 2004 om ministres oplysningspligt i forhold til Folketinget (bl.a. Retsudvalget alm. del – Bilag 198).
- Notat af 11. februar 2010 om eksempler på sager om ministres oplysningspligt over for Folketinget (Udvalget for Forretningsordenen 2010-11 alm. del Bilag 1 og 2).

For så vidt angår særligt rammerne for statsministerens besvarelse af spørgsmål kan jeg yderligere henvise til den forhenværende statsministers besvarelse af spørgsmål nr. 1 (UFO alm. del) marts 2010.

Ministrene vil – selvsagt – også fremover besvare spørgsmål fra Folketinget inden for disse generelle rammer og ud fra en konkret vurdering.

Med venlig hilsen

Helle Thorning-Schmidt